

KATARINA WOLF

HÄSSELBY VILLASTADS FÖRSAMLINGHUS

7 FEB - 21 MARS | TORS & FRE 10-15 | SÖN 12-15

KATARINA WOLF, vem är det?

Vad säger Katarina om skapandet?

Det är en lek utan gränser. En lek på blodigt allvar.

Vill Du ta Dig själv på allvar? Lek!

Vill Du växa till Din fulla längd? Gå då ner på huk och se på skräpet och på legobitarna som Du avskyr att trampa på.

Vad säger Katarina om sig själv?

Jag är ett barn som saknar ord och en vuxen som är en hejare på ord – samtidigt. Över hälften av mina gener kommer från Centraleuropa och bara 46 % från Sverige. Att kommunicera, att bli sedd och bekräftad driver mig. Och det verkar som att mina tavlor inte sällan kan älska och bekräfta dem som betraktar dem!

Utbildningar i urval

- Livets hårda kolor (svårtuggade, välsmakande)
- Fil.kand, leg sjuksköterska 2003
- Teol.kand 2011
- Prästvigd 2012 för Stockholms stift

Utställningar i urval

- Kristinehamns konstmuseum, Höstsalong 2018
- Höst-& vårsalong, Norra Värmlands Konstförening
- Olika gallerier på Hornsgatan och i olika kyrkobyggnader

Arbeten i urval (kåsör m m)

- Skribent & kåsör med egen spalt i Ordfront, Karlstadstidningen m fl
- Tvätterska på Sturebadstvädden (i källaren med kackerlackor)
- Sjukvårdsbiträde på Sundbybergs äldreboende (liten lön, stora ryggsmärtor)
- Städare på Södersjukhusets patologavdelning

Arbeten i urval (sjuksköterska)

- Brännskade-intensiven, KS, Solna
- S:t Görans-teamet för hemlösa, Sthlm
- Akut-& kristeamet, psykiatri, Sthlm

Arbeten i urval (präst i Svenska kyrkan)

- Vantörs församling, Sthlm
- Solna församling
- Jourhavande präst, telefon
- Fryksände pastorat, norra Värmland
- Ekerö pastorat, Sthlm (nu)

Lyssna gärna på Katarina Wolfs "Tankar för dagen" som sändes i Sveriges Radio P1.

Tankarna för dagen hittar Du genom att söka på "Katarina Wolf".

<https://sverigesradio.se/sok?query=katarina+wolf>

Från sjuksköterska inom psykiatri till präst i Hässelby och Värmland

TEXT OCH BILD: ULRIKA ABRAHAMSSON

Att lyssna på Katarina Wolfs livsberättelse är som att kastas in i en själslig värld i regnbågens alla färger. En lite knagglig start som ju längre man kommer längs bågen, närmar sig kistan fylld av dyrbara erfarenheter.

Som sladdbarn och lillasyster är hon inte den som behövt agera diplomat och säger själv att hon är helt ointresserad av att medla. Hon funderar själv på om det kan vara så att man som sladdbarn rent av kan bli egoistisk och självcentrerad?

– Jag har nog varit ganska fri och struntat i vad min mamma sa många gånger, konstaterar hon.

Katarinas pappa var halvtysk och halvösterrikare och mamma med ursprung från Värmland. Hon har också judiskt påbrå. Katarina växte upp i Stockholm med tre äldre bröder och en mamma och pappa som hon beskriver som "inte riktigt känslomässigt rustade" för att vara föräldrar, vilket påverkat henne. Hennes morfar reciterade Gustav Fröding och farfar undervisade Karin Boye på Uppsala universitet. Att läsa böcker fick hon med sig hemifrån. Hon lärde sig tidigt att både läsa och skriva och tyckte även om att teckna och måla. I skolan fick

hon bli lite av en co-teacher för att inte bli uttråkad.

Förlorade sig själv

Yrkesbanan var dock allt annat än utstakad. I många år satt Katarina fast i klorna på en person som ugav sig för att vara psykolog och som hon fick kontakt med i 20-årsåldern. En kvinna som fick Katarina att nästan förlora sig själv och bryta kontakten med många hon kände. Kvinnan visade sig vara en skolbokspsykopat.

När kvinnan dog var det som att ett lock lyftes bort.

– Då brakade det loss med skapandet! Hon hade legat som ett stort cementblock över mitt liv. Jag förstod att jag var fri och att livet äntligen kunde börja levas på mina villkor – inte hennes.

Från sjuksköterska till präst

När Katarina var 36 år började hon plugga till sjuksköterska, men det var ingenting hon ville bli från början. Då ville hon hålla på med djur och bli zoolog. Efter utbildningen arbetade hon några år inom psykiatri, på en brännskadeavdelning och med hemlösa.

En dag blev Katarina sjuk och behövde genomgå en enklare rutinoperation. Komplikationer tillstötte

"Nu måste jag göra vad JAG vill!"

och livet hängde på en skör tråd för en stund. Där och då började hon fundera på vad hon verkligen ville göra.

– Jag tänkte att "Nu måste jag göra vad jag vill!"

Sagt och gjort. Efter 6 års teologistudier prästvigdes Katarina som inte kommer från någon religiös bakgrund. Det har dock alltid funnits en andlighet och ett stort intresse för existensiella frågor i hennes familj.

Att hon hittat rätt väg, eller åtminstone en väg som känns väldigt bra märker man tydligt.

– Det tog tid att hitta mig själv och veta vem jag var. Det var en process. Jag blev nog präst för att jag tyckte det var roligt med filosofi och teologi, men också för att jag ville komma in i någon slags trygghet, in i det trygga kyrkorummet. Sen hade jag ju något att berätta: Evangeliet, glädjebudskapet! Att det som såg ut att gå käpprätt åt skogen kan vända. Det ville jag berätta om.

Men hon uppskattar också friheten med prästyrket.

OM KATARINA

- Uppvuxen i Solna
- Tre äldre bröder
- Två barn
- En "hjärtevän"
- Två katter: Musan och Mysko
- Präst i Hässelby och Fryksände
- i Värmland
- Konstnär

**"Katarina är på rätt
spår i livet..."**

– Jag kan sitta på en stubbe i skogen och skriva en predikan, säger hon skämtsamt.

Katarina menar att det behövs en profession som har kontakt med "det som inte syns", det andliga. Behov som människor ibland inte ens vet om att de har.

– Religion handlar om att sätta sig i kontakt med sig själv, menar hon.

– Jesusbarnet är det barn vi alla är inuti, ett skyddslöst barn som vi måste älska och ansvara över. Se till att det inte far illa. Vi ska använda kristendomen som kärlekens makt. Lämna man barnet utan tillsyn så dör det.

Hon menar att vi alla är sökare, även om det begreppet kan ha en flummig och negativ klang.

– Jag tror att vi precis som nyfödda barn söker ögonkontakt och ansikten. Vi längtar efter och söker möten med andra människor. Jag vill själv ha kontakt med människor, bli sedd och bekräftad. Jag vill beröra människor och få dem att reagera på det jag säger.

För Katarina var det självklart att hon ville bli präst just i Svenska kyrkan.

– För mig fanns det inga alternativ. I kristendomen är ju Gud inkarnerad i kött och blod som människa genom Jesus, och i det ingår även det som kan betraktas som "fult", men som egentligen är mänskligt. Gud blev människa och kan också dricka vin, frossa och ha jobbiga känslor.

Pendlar mellan Hässelby och Fryksände

Katarina har bara jobbat i Hässelby i cirka ett halvår, förutom ett vika-
riat under 2018. Hennes resa tog
henne från Solna, Bromma och
Värmland till Hässelby.

Under tiden hon arbetade inom psykiatrin lärde hon känna en man som sedan blev präst och kyrkoherde i lilla Fryksände pastorat i Värmland. Han frågade Katarina om hon ville komma dit och arbeta som präst. Hon var till en början skeptisk till att flytta till de Värmländska skogarna, men åkte dit på ett besök och blev betuttad.

– Jag blev kär i både bygden och människorna. Allting känns så enkelt där. Människor är vänliga

*"Jag blev kär i
både bygden och
människorna"*

och hjälps åt. Kyrkan är också en naturlig del av samhället; nästan alla döps, konfirmeras, gifter sig och begravs i kyrkan. Som präst känner jag mig respekterad och folk verkar veta vad jag gör. Jag är en helt vanlig människa och behandlas därefter. Även präster är vanliga människor.

Katarina kom till den lilla orten Torsby och pastoratet med det smått magiska namnet Fryksände. Hon köpte sig en liten röd stuga med alla bekvämligheter som värme, vatten och dusch. Där är hon omgiven av träd, älgar, rådjur och ekorrar, plus en granne en liten bit bort som håller koll på henne. Hon bor tillsammans med sina två katter Musan och Mysko.

Efter ett tag saknade Katarina familjen och vännerna i Stockholm, men även församlingen i Hässelby. Hon hade turen att få komma tillbaka som präst på halvtid, vilket hon är glad för. En vecka i månaden arbetar hon i Fryksände och tycker det är en jättebra mix – det bästa

från två världar.

– Den största skillnaden i att jobba i en Stockholmsförort som Hässelby och lilla Fryksände är antalet besökare i kyrkan. Ibland sitter det bara några stycken på en gudstjänst där, medan det kan vara uppemot 100 besökare på en söndagsmessa i Hässelby.

Lägenheten som ateljé

Hemma i lägenheten i Stockholm målar Katarina tavlor, vilket är ett stort fritidsintresse. Hon hade nyligen en utställning på anrika galleri Movitz på söder, där hon även sålt många av sina tavlor. Hon har ställt ut i Hässelby Villastads församlingshus och har precis haft en utställning på det kultiga södercaféet Tårtan, döpt efter det omdiskuterade barnprogrammet från 70-talet, med samma namn.

Det känns som att Katarina är på ett väldigt bra spår i livet just nu.

– Jag tror att alla människor behöver en fast punkt. Mitt smult-
ronställe har jag inom mig, men jag
är hemma både i Stockholm och i
Värmland, avslutar hon.

*"Gud blev människa
och kan också dricka
vin, frossa och ha
jobbiga känslor."*

RÖDA LILLA STUGAN I VÄRMLAND

KATARINA MED EN AV SINA TAVLOR

I HÄSSELBY STRANDS KYRKA

MYSKO SPANAR PÅ RÅDJUR...

Tack för besöket!

